

Varning och alarm! Vad är kristendom?

(Alert and Alarm! What Is Christianity? av Anthony F. Buzzard, Focus on the Kingdom, December 2018.)

Amos 8:12 lyder:

"De ska irra omkring från hav till hav och springa hit och dit från norr till öster för att söka efter HERRENS ord, men de ska inte finna det."

Detta påminner oss om Jesu egna fråga:

"Men ska Människosonen finna tron på jorden när han kommer?" (Lukas 18:8).

Sanningen av vad Amos skrev och Jesus funderade på är uppenbarligen och brådskande relevant för vår nutid. Använd den här artikeln för att granska dig själv. Är du klar över vad kristendom, såsom Jesus lärde (och resten av Bibeln), verkligen är? Den första frågan från alla blivande troende är: **"Vad är evangeliet som Jesus predikade det för oss?"** Vad lärde Jesus oss om att bli frälst, om odödlighet, om att bokstavligen få evigt liv? Låter det som ett viktigt ämne?!

Vad ska jag förstå och tro, för att vara en sann troende och efterföljare av Jesus? Du kanske tror att det att följa orden, lärorna och Jesu Kristi evangelium skulle vara den **uppenbara grunden för sann kristen tro**. Men ledande evangeliska forskare säger "Nej, det är det inte!" Vänligen läs och överväg följande häpnadsväckande citat från ledande evangelister. **Ja, det är passande att bli chockerad**, och nitisk för att ändra på detta! Vi är alla befallda av Jesus att involvera oss i det stora uppdraget (Matt 28:19-20), och enligt sann kristendom undervisa om Jesu Kristi läror. Korrekt?

Men lyssna nu på det här:

Dr James Kennedy från Coral Ridge Ministries (han dog 2007):

"Många människor idag tror att kristendomen är Jesu läror. Så är det inte. Jesu läror är något sekundära kristendomen. Om du läser aposteln Paulus epistlar, som utgör ungefär hälften av det Nya testamentet, så ser du nästan ingenting alls om Jesu läror. Inte en enda av hans liknelser nämns. Faktum är att i resten av hela det Nya testamentet finns det ringa hänvisning till Jesu läror. I den apostoliska trosbekännelsen, den mest allmänt hållna kristna trosbekännelsen, finns ingen hänvisning till Jesu läror eller till Jesu exempel. Faktum är att man i berättelsen om Kristi jordiska liv säger trosbekännelsen att han var "född av jungfrun Maria, pinad under Pontius Pilatus, korsfäst, död och begravnen". Det är bara två dagar i Jesu liv som nämns - den om Hans födelse och den om Hans död. **Kristendomen centreras inte i Jesu läror utan i Jesu person som den inkarnerade Guden som kom in i världen för att ta på sig vår skuld och att dö i vårt ställe.**"¹

Detta är en stor lögn, eftersom Paulus predikade samma evangelium om riket så som Jesus gjorde det, för alla; se Jesus och Paulus och Filippus, Apg. 1:3; 1:6; 8:12; 14:22; 19:8; **20:24-25**; 28:23,31.

Vad tycker du om detta häpnadsväckande uttalande? Skulle du låta dig luras av följande?

Dr. Harold O.J. Brown:

"Kristendomen tar sitt namn från grundaren, eller snarare från vad han kallades, Kristus. Buddhismen är också namngiven för sin grundare. Och icke-muslimar kallar ofta islam för muhammedanism. Men medan buddhismen och islam huvudsakligen baseras på Buddhas och Muhammeds läror, **så baseras kristendomen främst på Kristi person. Den kristna tron är inte tron på hans undervisning**, utan i vad som lärs om honom. Protestantiska liberalers appell att 'tro på att Jesus trodde snarare än att tro på Jesus, är en dramatisk transformation av kristendomens grundläggande natur.'"²

Det är en kolossal lögn. Av den här mycket vilseledande predikanten instrueras du i att inte tro på Jesus och inte tro på hans läror!

Nu till den mycket kända C.S. Lewis. Lewis förnekar Jesus medan han hävdar att han följer honom!

Han skrev:

"Evangelierna är inte 'evangelierna', uttrycket för den kristna tron."³

Förstår ni vad det är han säger här? Så då är Jesu ord, enligt Lewis, inte evangeliet! Detta måste vara den ultimata lögnen, det ultimata bedrägeriet. I så fall måste Jesus räddas från "kyrkan"! Kom ihåg att de fyra evangelierna utgör ungefär hälften av hela Nya testamentet! De är dedikerade till det Jesus lärde som det frälsande evangeliet.

¹ D. James Kennedy and Jerry Newcombe, *The Presence of a Hidden God*, 2008, chapter "How I Know Jesus Is God," p. 82, emphasis added.

² *Heresies*, 1984, p. 13.

³ Introduction to J.B. Phillips' *Letters to Young Churches*, p. 9-10.

Dr James Dunn observerar att Jesu ord verkligen inte räknas för vissa kommentatorer:

"Hurtado anser inte att Jesus nödvändigtvis har tänkt och talat om sig själv på samma sätt som hans efterföljare trodde och talade om honom under de påföljande årtiondena efter hans korsfästelse, för att dessa efterföljares övertygelser skulle betraktas som giltiga av Kristna idag; även om han noterar att de flesta kristna troligen tror att det fanns 'viss grad av kontinuitet' mellan vad Jesus tänkte om sig själv och påföljande kristologi." ⁴

Har Hurtado läst Nya Testamentet?!

Nu några kloka, omdömesgilla ord från Dr Taber, professor i evangelisation:

"Jag var bestört och förbluffad över att ingen av de nio författarna på 'What's the Good News?' nämnde Guds rike" (Brev till *Christianity Today*, april 2000). Han kommenterade den fascinerande artikeln i *Christianity Today* i februari 2007: "Vad är de goda nyheterna?"

Observationen av professor Richard Hiers var djupt chockerande och sann:

"Tolkare av kristen **övertygelse har vanligtvis inte varit särskilt intresserade av vad Jesus ansåg och gjorde på sin egen tid.**" ⁵

Så då kan man bekänna sig till Jesus utan att verkligen veta eller bry sig om vad Jesus lärde! Låt oss packa upp denna katastrof ytterligare, från en ledande historiker i kristendom. Jag skulle ge den här titeln till det han skrev: **Hur kyrkofäderna deklarerade Jesu trosbekännelse till att vara irrlära och fel!**

Dr. H.A. Wolfson

"Kyrkofädernas uppfattning om treenigheten var en kombination av judisk monoteism och hednisk polyteism, bortsett från att den här kombinationen var en bra kombination för dem. Faktum är att för dem var det en **idealisk kombination av det bästa av judisk monoteism och det bästa av hednisk polyteism**, och följaktligen solade de sig i det och pekade på det som bevis för deras tro. Vi har härvid vittnesbördet av Gregorios av Nyssa, en av de stora figurerna i historien om den filosofiska formuleringen av treenighetsläran. Hans ord upprepas av Johannes från Damaskus, den sista av kyrkofäderna. Gregorios av Nyssa argumenterar för att den kristna uppfattningen om Gud varken är grekernas polyteism eller judarnas monoteism och därför måste det vara sant. *'För sanningen passerar i medelvärdet mellan dessa två uppfattningar, förstörande varje kätter, och ändå accepterande av vad som är användbart till den från varje. Den judiska dogmen förstörs genom acceptandet av Ordet och genom tron på Anden, medan den grekiska skolans polyteistiska fel är gjord för att försvinna av enighetens natur som upphäver denna fantasi av mångfald'* (Oration Catechetica, 13). Johannes från Damaskus, den sista av kyrkofäderna, skriver: *'Å ena sidan har vi Guds naturs enhet av den judiska idén, och på den andra den grekiska har vi åtskillnaden av hypostaserna [i Treenigheten], och det enda'* (De Fide Ort. 1, 7)." ⁶

En annan bland många sakkunniga observatörer påpekar detta:

"Ingen ansvarig forskare i Nya Testamentet skulle hävda att läran om treenigheten lärdes ut av Jesus, eller predikades av de tidigaste kristna, eller medvetet hölls av någon av författarna i det Nya testamentet." ⁷

Nu till en vederkvickande, vetenskaplig kommentar. Det är uppmuntrande att läsa en ärlig, mästerlig troende kommentar om Jesus och hans evangelium om riket, det kristna hoppet och löftet om fred på jorden - Kristus regerande med de heliga.

Dr. Henry Alford på Uppenbarelseboken 20:

"Det har sedan länge förväntats av läsaren av den här kommentaren att jag inte kan samtycka till att förvränga ord från deras rena betydelse och kronologiska plats i profetian på grund av några svårighetsgrader, eller någon risk av missbruk som **läran om det tusenåriga riket** kan medföra. De som levde närmast apostlarna, och hela församlingen i 300 år, förstod dem i ren bokstavlig mening; och det är en underlig syn i dessa dagar att se kommentatorer som är bland de första i vördnad för antiken, självbelåtet kasta bort de mest övertygande exempel av konsensus vilket den primitiva antiken presenterar. När det gäller själva texten, kommer ingen berättigad behandling av den att framtvunga det som kallas den andliga eller amillenniala tolkningen som nu är på modet. Om det i en bibelpassage där två uppståndelser nämns, där vissa själar fick liv vid den första och resten av personerna fick liv endast i slutet av den angivna perioden efter den första - om det i en sådan passage kan förstås som att **den första uppståndelsen** betyder en andlig uppståndelse med Kristus, medan den andra betyder bokstavlig uppståndelse från graven, **då är det ett slut på all betydelse av språk, och Skriften utplånas som ett slutgiltigt vittnesbörd till vad som helst.** Om den första uppståndelsen är 'andlig', icke-

⁴ *Did the First Christians Worship Jesus?* p. 93, fn 2.

⁵ *Jesus and the Future*, 1981, p. 1.

⁶ Wolfson, *The Philosophy of the Church Fathers*, p. 361-363.

⁷ Dr. A.T. Hanson, *The Image of the Invisible God*, p. 87.

bokstavlig, så är den andra det också, vilket jag antar att ingen kommer att vara dristig nog till att upprätthålla; men om den andra är bokstavlig så är den första det också, vilket jag gemensamt, med hela den ursprungliga församlingen och många av de bästa moderna kommentatorerna, upprätthåller och tar emot som en artikel av tro och hopp.”⁸

Guds evangelium

Nu tillbaka till vårt "alarm". Det finns en alarmerande frånvaro av Jesus i skrifter om Jesus! Jesus **utan hans evangelium om riket** är inte den riktiga Jesus. En person definieras av sina handlingar och ord. Låt oss nu visa att alltigenom hela Jesu verk medan han var här hos oss, och alla Nya testamentets författares verk, så finns det **ett förenande evangelium** som kallas **Guds evangelium**. Ingen auktoritet är högre än det! Här är den verkliga Jesus och hans ursprungliga efterföljare i arbete. Låt oss börja med Jesus, som han talar till oss.

Markus 1:14-15:

Efter att Johannes hade blivit fängslad kom Jesus till Galileen och **förkunnade Guds evangelium**. Han sade:
*"Tiden är inne och Guds rike är nära. Omvänd er och **tro på evangeliet!**"*

Lägg noggrant märke till att "Guds evangelium" är synonymt med frasen "Guds rike". Detta är evangeliet om frälsning som utgår från den högsta auktoriteten i universum.

Romarna 1:1

"Från Paulus, Kristi Jesu tjänare, kallad till apostel och avskild för **Guds evangelium**"

Romarna 15:16 Gud kallade Paulus till att vara en

"Kristi Jesu tjänare bland hedningarna, i helig prästtjänst för **Guds evangelium**, så att hedningarna blir ett offer som Gud med glädje tar emot, helgat genom den helige Ande."

2 Korintierbrevet 11:7:

"Eller var det en synd jag begick när jag ödmjukade mig för att ni skulle upphöjas och predikade **Guds evangelium** för er utan ersättning?"

1 Tessalonikerbrevet 2:2:

"Tidigare hade vi, som ni vet, lidit och blivit misshandlade i Filippi. Men genom vår Gud fick vi mod att predika **Guds evangelium** för er trots hård kamp."

1 Tessalonikerbrevet 2:8:

"ville vi i ömhet ge er inte bara **Guds evangelium** utan också våra egna liv, eftersom ni hade blivit så kära för oss."

1 Tessalonikerbrevet 2:9:

"Bröder, ni minns ju hur vi arbetade och slet. Natt och dag arbetade vi för att inte ligga någon av er till last medan vi predikade **Guds evangelium** för er."

1 Petrusbrevet 4:17:

"Tiden är inne för domen, och den börjar med Guds hus. Men om den börjar med oss, vad blir då slutet för dem som **inte lyder Guds evangelium?**"

Vi ser att **Guds Rike (= Guds evangelium)** är något som ska höras, förstås och åtlydas.

Jesu allra första bud befäller oss alla;

"Omvänd er och tro på **Guds rike!**" (Mark 1:15).

Får detta din brådskande uppmärksamhet?

Eller har du på något sätt blivit såld på den ytterst falska idén om att evangeliet inte ska definieras av Jesus? Det enkla klara faktumet är att Paulus predikade samma evangelium om Guds rike som Jesus gjorde (Apg. 20:24-25 osv.). Den sanna kristendomen ska vara solitt baserad på orden, arbetet och evangelieförkunnandet — och naturligtvis på döden och uppståndelsen — av Jesus.

Överväg nu det uppriktiga erkännandet av en ledande professor i evangelisation,

⁸ Alford, *Commentary on the Greek NT*, 1861, Vol. 5, p. 726.

Dr. Mortimer Arias, professor i Missionsvetenskap:

"I föreläsningarna om utvecklingsprocessen av 'rikets evangelisation' slogs jag av vissa rön som fortfarande förbryllar och lockar mig.

"Första upptäckten:

Evangeliet i evangelierna — Jesu goda nyheter — är inget annat än "de goda nyheterna om riket"...

"Andra upptäckten:

Temat-Guds-rike har praktiskt taget försvunnit från evangeliserande förkunnelse och har ignorerats av traditionell evangelisation... Tusentals böcker skrivs ut och sprids varje år på evangelisation; de flesta av dessa faller inom kategorin metodologi, handböckerna för kristna och kyrkor. All denna aktivitet eller aktivism är dock inte ett tecken på hälsa eller kreativitet... **'Rikets goda nyheter' är inte det sedvanliga sättet att beskriva evangeliet** och evangelisation... Vi verkar stå inför det som kan kallas en förmörkelse av Guds regering, från den apostoliska tiden till nutiden, särskilt i vår evangeliska teologi.

"När jag lämnade seminariet första gången **hade jag ingen klar uppfattning om Guds rike och jag hade ingen plats i min teologi för den andra ankomsten eller Parousia...**

Jag hade inga bekymmer om framtiden... Det är uppenbart att våra traditionella mini teologier i evangelisation ('frälsningsplanen' eller 'fyra andliga lagar' typ av reduktion) inte ger rättvisa åt hela evangeliet... Guds regering är Guds egna dröm, Hans projekt för sin värld och för mänskligheten! Han gjorde oss till drömmare och han vill att vi ska bli förförda av hans dröm och drömma med honom... Det är inte vi som drömmer men Gud som drömmer i oss." ⁹

Lägg nu märke till hur många forskare som korrekt definierar Guds rike, hjärtat och kärnan i det bibliska evangeliet:

E. Haenchen:

"Guds rikets förkunnelse hänvisar uppenbarligen till Guds rike **som kommer att börja med Parousia [Andra Ankomsten].**" ¹⁰

Haenchen på Apostlagärningarna 28:23:

"Guds Rike och Namnet på Jesus Kristus står verkligen sida vid sida. Det andra uttrycket hänvisar till döden och uppståndelsen som bekräftas i de heliga Skrifterna och därmed Jesu Messiasskap. **'Guds rike' beskriver själv hela den kristna proklamationen.** Så i 19:8, 20:25 och 1:3 har det också denna betydelse. Om det å andra sidan, som här och i **8:12** och 28:23, 31 nämns tillsammans med Jesu händelser, så har det **den futuristiska meningen** som 14:22 säger. **Vid Parousia kommer det framtida Kungariket att komma med den återvändande Jesus (Lukas 21:31).** Paulus ansträngningar för att vinna judarna varade hela dagen (tidsperioden). Detta visar hur angelägen han var om att vinna dem." ¹¹

H.J. Cadbury, *Acts and Eschatology*:

"Apostlagärningarna innehåller många välkända element i Nya Testamentets förkunnelse. **Förkunnarna predikar Guds Rike** eller saker som handlar om det (Apg 1:3; 8:12; 20:25; 28:23, 31). Begreppet Guds rike framgår från nästan den första versen till den sista versen i boken. "Guds rike utgör en *formel* som tydligt är parallell med författarens mer karakteristiska enda verb "*evangelisera*"...

Ingenting skiljer uppenbarligen termen Guds rike i Apostlagärningarna från en sådan **apokalyptisk [att göra med**

det spektakulära framtida återvändandet av Jesus] användning som den har i

de synoptiska evangelierna. Till exempel att man måste gå igenom mycket vedermöda för att komma in i det (Apg. 14:22)."

Kevin Giles:

"Lukas förståelse av Guds rike är att det **fortfarande ligger i framtiden och att det kommer att innebära återupprättandet av Israel.**"

Han fortsätter att citera J. Jervell (*Luke and the People of God*) som hänvisar till apostlarnas fråga om återupprättandet av kungariket åt Israel (Apg. 1:6) och säger:

"Lukas teologi förväntade ett återupprättat Israel." ¹²

Earle Ellis:

"I Apostlagärningarna används termen Guds rike **endast om en framtida händelse...** Konungariket kommer att ha en strålande och offentlig manifestation **i framtiden...** Liksom det kreativa ordet i Första Moseboken (1:3) så innehåller **ordet om kungariket** [jmf. Matt 13:19] den nya skapelsens verklighet. Likväl kvarstår

⁹ *Announcing the Reign of God*, 1984, p. xv, xii, xiii, 55, 85, 115-116, emphasis added.

¹⁰ *Acts of the Apostles*, 1971, p. 141, fn. 2.

¹¹ *Acts of the Apostles*, p. 773.

¹² *Reformed Theological Review*, Sept.-Dec., 1981.

Kungariket i framtiden och dess ankomst är associerad till Parousia, Jesu strålande framträdande vid slutet av tidsåldern (Luk 19:11; 22:29; 11:2; Apg. 1:6,11). Evtigt liv väntar i den kommande tidsåldern (Lukas 18:30). **Genom deras respons på budskapet om Riket avslöjar människor huruvida de är ämnade för 'livet i den kommande tidsåldern' (Apg.8:1-17; 13:46,48)."**¹³

Allt beror på vår respons på Evangeliets Budskap om Riket så som Jesus predikade det. Evangelierna (Matteus, Markus, Lukas och Johannes) är i sig själva evangelisationsmodeller, som uppmanar oss att ångra oss och tro på **evangeliet om riket** (Mark 1:14-15) såväl som på Jesu död och uppståndelse. Varje subtraktion från Evangeliet är ett allvarligt och farligt misstag. Jesus insisterar starkt på en intelligent förståelse på Guds plan/Evangeliet om Guds rike. Jesus säger att förståelsen av Guds evangelium är en nödvändig förutsättning för omvändelse och förlåtelse:

Jesu sa:

"Om de skulle uppfatta och förstå [**evangeliet om riket**, Matt.13:19], skulle de ångra sig och bli förlättna" (Mark 4:11-12).

Jesu första bud och grundsatsen av all hans evangelieundervisning är:

"Omvänd er [förändra ditt sinne och liv] och tro på Evangeliet om **Guds Rike** som är nära" (Mark 1:14-15).

Allt annat som Jesus och apostlarna sade är en utvidgning av denna nyckel, kärnbegrepp.

Jesus sade också att Evangeliet om Riket är så avgörande för frälsning att

"när någon hör **Evangeliet om riket** [Matt.13:19] så kommer Djävulen och rycker bort **ordet** från hans hjärta, så att han inte kan tro det och **bli frälst**" (Luk.8:12).

Lukas använde kodordet "ordet" för Evangeliet om Riket. Denna användning av "ordet" för evangeliet är mycket vanligt i Nya testamentet (se min *Our Fathers Who Aren't in Heaven*, appendix, s. 359).

Paulus var också en karriärsförkunnare av **Evangeliet om Riket**, efterföljare till Jesus sin Herre (Apg. **20:24-25**; 28:23, 31; 19: 8; jmf Apg. 8:12). Kristna är också befallda att predika samma evangelium om riket (Matt 28:19-20; Luk 9:60). Hur bra gör vi ifrån oss med den här uppgiften? Hur bra gör du ifrån dig, om du inte kan definiera evangeliet så som Jesus gjorde?

Who Was Jesus? A Little Book of Guidance av Dr James D.G. Dunn redogör för hur katastrofalt och tidigt, troende hade övergivit tron på Jesus och hans Evangelium och läror:

"Jesu tjänst är i själva verket, i tidig kristen predikning, ersatt genom proklamationen av Jesu död och uppståndelse. Det är sant att Lukas i sin redogörelse för kristendomens början bevarar tonvikten på Guds rike — men han antyder också att budskapet lätt missförstås (Apg. 1:6). Och jämfört med Jesus, gör Paulus relativt liten hänvisning till Guds rike."

Evangeliets redovisningar är mycket tydliga om Kristi budskaps fokus. Ändå är evangeliet om Guds rike nästan frånvarande från kristendomen idag.

Erik Jones observerar:

"Den myriad av kyrkor som utgör kristendomen bekräftar att deras religion är baserad på Jesus Kristus.

Nästan alla hävdar Honom som deras stiftare och säger att deras läror bygger på vad Han sa och gjorde för 2000 år sedan. Men tyvärr finns det många doktriner där den vanliga kristendomen ignorerar eller faktiskt avvisar Jesu Kristi läror.

"Den här månadens kolumn gör ett djärvt påstående:

Traditionell Kristendom undervisar inte samma budskap som Jesus Kristus bringade när Han gick på jorden för 2000 år sedan.

"Jesus hade ett centralt budskap som bildade grunden för hela Hans tjänst och läror.

Han preciserade detta centrala budskap i hjärtat av hans mest kända predikan — Bergspredikan. Han gjorde ett uttalande om vad som skulle vara den högsta prioriteten för sina efterföljare: '*Sök först Guds rike och Hans rättfärdighet, så ska ni få allt det andra också.*' (Matt 6:33, betona 'också!')

I en tidningsledare i tidskriften *Missiology* säger Dr Arthur F. Glasser:

"Låt mig fråga: När hörde ni en predikan om Guds rike senast? Uppriktigt sagt, jag skulle finna det svårt att minnas att **någonsin ha hört en solid exposition av detta tema**. Hur får vi det att stämma överens med det allmänt accepterade faktumet att Guds rike dominerade vår Herres tankar och tjänst? Min erfarenhet är inte ovanlig. Jag har kollat det här med mina kollegor. Naturligtvis är de helt överens om att de ofta har hört predikningar på bitar och stycken av Jesu liknelser. Men för en solid predikan om Guds rike såsom Jesus lärde

¹³ *Luke, New Century Bible*, p. 13.

det — började även de, efter reflektion, uttrycka förvåning över att det är den sällan skådade pastorn som tar itu med ämnet." ¹⁴

Nya Testamentet talar om Guds rike inte bara som "profetia" eller "eskatologi", som ett "valfritt icke-väsentligt tilläggsobjekt" (!), utan som det, i sig självt, frälsande evangeliet.

Som George Ladd påpekade,

"Samfundet är uppdelat i två antitetiska klasser: **de som hör och tar emot ordet om kungariket, och dem som antingen inte känner till det eller förkastar det.**" ¹⁵

Professor B.T. Viviano observerade:

"Som lärare i Nya testamentets litteratur... blev det tydligt för mig att det centrala temat för predikandet av den historiska Jesus av Nasaret var **Guds rikets** annalkande. Men till min förvåning spelade detta tema knappast någon roll i den systematiska teologin jag hade lärt mig i seminariet. Vid senare utredning insåg jag att detta tema på många sätt och i stor utsträckning hade **ignorerats i teologin och andligheten och liturgin i kyrkan under de senaste två tusen åren, och när det inte ignorerats, har det ofta förvrängts till oigenkännlighet.** Hur kunde det komma sig?" ¹⁶

Nyckeln till vad som har gått så fel sammanfattas i följande insiktsfulla uttalande:

"Den långa och bittra kontroversen som ledde till definitionen, i metafysiska termer, av Kristi tvåfaldiga natur. **Ingenting verkar vara mer avlägset från kristendomens realiteter än den här trista kontroversen**, men för det grekiska tänkandet var allt på spel... Det är inte förvånande att moderna författare har funnit **ett avgörande bevis** på att kristendomen, under hednamissionens uppdrag, hade förändrats till en ny religion. **Kyrkan, medan den fortfarande kallar sig själv med Jesu namn, hade glömt eller vägrade att veta vad han faktiskt lärde**" (Prof. E. F. Scott). ¹⁷

Jag har tillit till att informationen ovan kommer att intensifiera ditt intresse för att definiera Evangeliet om Kungariket så som Jesus predikade det, och således definiera den ursprungliga Kristendomen i vårt Nya Testamente.

Översättning: Ingrid Jensen Klingberg, 2018.

Bibelcitat från Svenska Folkbibeln 2015 (SFB2015) om inget annat anges.

¹⁴ *Missiology*, April, 1980, p. 134.

¹⁵ *A Theology of the New Testament*, p. 48.

¹⁶ *The Kingdom of God in History*, 1988, p. 9.

¹⁷ *The Kingdom of God in the New Testament*, p. 156.